

РЕШЕНИЕ

№ 17

гр. Бургас, 13.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, I ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично при закрити врати заседание на тринадесети януари
през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Катя Й. Господинова
Членове: Светлин Ив. Иванов
Петя Кр. Георгиева

при участието на секретаря Карина Г. Трендафилова
в присъствието на прокурора Сузана Т. Чинева-Койнова
като разглежда докладваното от Светлин Ив. Иванов Частно наказателно дело
№ 20222100201306 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.44 от ЗЕЕЗА.

Образувано е по повод внесена в Окръжен съд – гр. Бургас по реда на чл.42 ал.2
от ЗЕЕЗА от прокурор в Окръжна прокуратура-Бургас, Европейска заповед за арест №
CATT.PG.AGI/38/2022/AG, издадена на 28.06.2022 г. от Заместник главния прокурор в
Апелативна прокуратура при Апелативен съд в гр. Рим, Република Италия, въз основа
на съдебно решение № 22166/2016 R.G. - 5843/21, постановено от Второ наказателно
отделение на Апелативния съд в гр. Рим, в сила от 18.03.2022 г., с която се иска
предаване на *** гражданин С. Л. К. ЕГН *****, на италианските съдебни власти
с цел изтърпяване на наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 5 години, наложено
му с цитираното съдебно решение.

В съдебно заседание представителят на Окръжна прокуратура - Бургас
изразява становище за наличие на законовите предпоставки за предаване на лицето на
искащите го съдебни власти в Република Италия, като предаването му следва да бъде
отложено на основание чл.52 ал.1 от ЗЕЕЗА, до приключване на воденото срещу К. в
Република България наказателно производство по НОХД № 3744/ 2022г. по описа на

Районен съд-Бургас.

Упълномощеният защитник на исканото лице С. К. – адв. Радостин Пенев от АК-Бургас, застъпва теза за наличие на предпоставките по чл.40 ал.1 т.4 от ЗЕЕЗА изпълнението на заповедта за арест да бъде отказано, като наложеното на К. наказание бъде приведено в изпълнение от прокурора и изтърпяно в Република България. В условията на евентуалност предлага изпълнението на заповедта да бъде отложено до приключване на воденото срещу исканото лице наказателно производство в Република България.

Исканото лице С. Л. К. заявява, че желае да изтърпи наложеното му от съда в Република Италия наказание „Лишаване от свобода“ в Република България.

Съдът, като взе предвид съдържанието на Европейската заповед за арест и съпровождащия я превод, обсъди представените по делото и допълнително събраните по инициатива на съда доказателства, изразените от страните становища и съобрази закона, прие за установено следното:

Лицето, чието предаване се иска –С. Л. К. ЕГН *****, е роден на *** г. в гр.***, живее в ***. Той е ***, *** гражданин, *** образование, ***, работи като ***.

Приложената по делото Европейска заповед за арест № САТТ.PG.AGI/38/2022/AG е издадена на 28.06.2022 г. от Заместник главния прокурор в Апелативна прокуратура при Апелативен съд в гр. Рим, Република Италия, компетентен съдебен орган на Република Италия, и с нея се иска предаване на *** гражданин С. К. на италианските съдебни власти, с цел изтърпяване на наложеното му ефективно наказание „лишаване от свобода“ за срок от 5 години. Европейската заповед за арест е издадена въз основа на съдебно решение № 22166/2016 R.G. - 5843/21, постановено от Второ наказателно отделение на Апелативния съд в гр. Рим, в сила от 18.03.2022 г., с което исканото лице е признат за виновен в извършването на общо 2 престъпления по чл.110, чл.216, чл.219, чл.223 ал.1 от Кралски указ № 267/ 1942, считани за продължавани престъпления (съгласно чл.81 от италианския Наказателен кодекс) – сговор за извършване на утежнена измама с цел обявяване на несъстоятелност, с отегчаващо вината обстоятелство, че с деянията е причинил значителни щети.

Разглежданата Европейска заповед за арест по форма и съдържание съответства на изискванията на чл.37 от ЗЕЕЗА. Издадена е от компетентен съдебен орган на държава-членка на Европейския съюз, в писмена форма съобразно утвърдения формуляр, съдържа данни за самоличността и гражданството на исканото лице, наименование, адрес, телефон и факс на издаващия орган. Описани са характерът, правната квалификация на престъпленията и обстоятелствата, при които са били извършени. Посочени са видът и размерът на наложеното с присъдата на италианския съд наказание „лишаване от свобода“. Отразени са данни за датата на заповедта,

самоличността и длъжността на нейния издател, за датата и годината на съдебното решение и наказателното дело, с което исканото лице С. К. е признат за виновен по цитираните обвинения и му е наложено споменатото наказание. По-нататък, подробно са описани характерът и правната квалификация на престъпленията, както и обстоятелствата, при които са били извършени.

Изрично е посочено, че на 07.11.2011 г. в гр.Рим, в общ сговор с други съучастници, чрез сложна измамна операция, отклонил част от дружественото имущество на CITIESE S.r.l., дължащо на Министерство на финансите задължения за данъци на обща стойност 12 314 449.22 евро, като прехвърлил без законно основание от икономическо или бизнес естество и без каквато и да е насрещна престация имот на дружеството на ул. „Де Кирико“ в Рим на дружеството MINOR S.r.l., сключил договор за фиктивно прехвърляне на дружествените дялове на CITIESE S.r.l. към дружеството TERMOKOREKT S.r.l., и фиктивно преместил седалището на дружеството в Република България, извършил операции и действия по договаряне, насочени към пълното освобождаване на CITIESE S.r.l. от активите му, като по този начин дружеството се освободило от режима на несъстоятелност, а лицата, отговорни за отклоняването се освободили от наказателна отговорност за измамно обявяване на несъстоятелност.

Наред с това, на 26.05.2011г. в гр.Рим, в общ сговор с други съучастници, чрез сложна измамна операция, целяща избягване на режима на несъстоятелност на дружеството, отклонил без валидна икономическа причина от имуществото на дружеството LA CIOCIARA S.r.l., обявено в несъстоятелност от съда в Рим на 26.05.2011г., активи в размер на 1 300 000 евро, 1 000 000 евро и 1 136 000 евро, представляващи продажните цени на имоти, собственост на LA CIOCIARA S.r.l., които не са били заплатени на дружеството, както и че фиктивно преместил седалището на LA CIOCIARA S.r.l. в Република България

Предвид обобщеното фактическо описание на извършените престъпления и конкретното посочване на наложеното общо наказание решаващият съд приема, че издаващата държава коректно и пълно е предоставила данните по чл.37 ал.1 т.3, т.4, т.5 и т.6 от ЗЕЕЗА. Заповедта е придружена с надлежен превод на български език, съгласно изискванията на чл.37 ал.3 от ЗЕЕЗА.

В настоящото производство, съгласно разпоредбата на чл.44 ал.6 от ЗЕЕЗА, предмет на проверка е наличието на условията за предаване на лицето по чл.36 и чл.41 от закона, съществуването на основания за отказ измежду предвидените в разпоредбите на чл.39 и чл.40 от същия закон, както и наличието на основания за отлагане на изпълнението, или за условно изпълнение на заповедта по смисъла на чл.52 от ЗЕЕЗА.

Престъпленията по чл.110, чл.216, чл.219, чл.223 ал.1 от Кралски указ № 267/1942, считани за продължавани престъпления съгласно чл.81 от италианския

Наказателен кодекс – сговор за извършване на утежнена измама с цел обявяване на несъстоятелност, като са причинени значителни щети, за които исканото лице е осъдено, намират аналог във фактическия състав на престъпленията по чл. 210 ал.1 т.3 и т.5, и по чл. 227Г вр. чл.227 в ал.1 от НК на Република България., за които се предвижда наказание „Лишаване от свобода” повече от 1 година. Наложено на К. наказание за извършените престъпления е „Лишаване от свобода” за срок от 5 години, с което са удовлетворени изискванията за двойна наказуемост на престъплението в издаващата и в изпълняващата държава (чл.36 ал.2 изречение първо от ЗЕЕЗА), както и за минималната продължителност от 4 месеца на наложеното наказание „Лишаване от свобода“ или мярката, изискваща задържане, установено в чл.36 ал.1 предложение последно от ЗЕЕЗА.

Наложено на исканото лице С. К. наказание „Лишаване от свобода“, за чието изпълнение е издадена Европейската заповед за арест, е по-леко от наказание доживотен затвор или мярка, изискваща доживотно задържане по смисъла на чл.41 ал.2 от ЗЕЕЗА. Доколкото се иска предаване на лицето за изтърпяване на наложено с присъдата на италианския съд наказание, в случая не са приложими гаранциите, установени в чл.41 ал. 3 от ЗЕЕЗА само за хипотезата, когато се иска предаване на лицето с цел провеждане на наказателно преследване срещу него в издаващата държава.

По отношение на обсъдените 2 престъпления и наложеното за тях общо наказание не са налице абсолютните отрицателни предпоставки за допускане изпълнението на заповедта за арест, посочени в чл.39 от ЗЕЕЗА. Престъпленията, за които е издадена заповедта, не са амнистирани в Република България и не попадат под нейната юрисдикция. Няма данни исканото лице да е осъдено за същите престъпления с влязла в сила присъда на български съд, или на съда на трета държава членка, да изтърпява или да е изтърпяло наказанието, или присъдата да не може да бъде приведена в изпълнение според законодателството на държавата, в която е осъдено. Исканото лице не е малолетно съгласно българското законодателство.

За същите престъпления отсъстват и предвидените в чл.40 ал.1 т.1, т.1а, т.2, т.3 и т.5 от ЗЕЕЗА факултативни основания за отказ за изпълнение на Европейската заповед за арест. Престъпленията, за които се иска предаване на *** гражданин С. К. с цел изтърпяване на наложеното наказание не са извършени на територията на Република България, за същите престъпления в Република България не са образувани наказателни производства (съответно и не са прекратявани), и деянията не са подсъдни на българския съд, за да се прави преценка за изтекла законова давност. Липсват данни исканото лице да е изтърпяло (или да търпи) наказание по влязла в сила присъда за същите престъпления в държава, която не е членка на Европейския съюз.

Налице е факултативното основание за отказ от изпълнение на заповедта по чл.

40 ал.1 т.4 от ЗЕЕЗА, доколкото исканото лице С. К. е *** гражданин, поради което съдът може да приеме наказанието „Лишаване от свобода“ да се приведе в изпълнение от прокурора в Република България.

Установява се наличие на основанията за отказ за изпълнение на Европейската заповед за арест, предвидено в разпоредбата на чл.40 ал.2 т.4 от ЗЕЕЗА. Според наличната в заповедта информация, К. не е участвал в проведеното срещу него наказателно производство. Той е бил обявен за укриващ се от властите с постановление на съдията по предварителните разследвания от 21.06.2011г., не е присъствал нито на първоинстанционното, нито на въззивното производство, като в двете инстанции е бил представляван от служебно назначен защитник. При изцяло задочно проведеното наказателно производство и произнесено осъдително решение, липсват данни решението да е било връчено на К. лично, а след като е налично отразяване в б. „г“ т.2 ((d).2 в италианския оригинал за формуляра) се установява, че издателят на заповедта не е отбелязал никое от обстоятелствата, чието наличие следва да бъде потвърдено съгласно текстовете на т.3.1а, 3.1б, 3.2, 3.3 или 3.4 от формуляра – съответстващи на хипотезите по чл. 40 ал.2 т.1-т.4 от ЗЕЕЗА, респективно чл. 4а, §1 б. а-г от Рамково решение 2002/ 584/ ПВР на Съвета от 13.06.2002г. относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки. Във формуляра е отразено само, че осъденото лице, срещу което е проведено наказателно производство в негово отсъствие през цялото времетраене на процеса, съгласно чл. 629 bis от италианския Наказателно-процесуален кодекс може да получи отмяна на присъдата, ако докаже, че отсъствието му се е дължало на безвиновно незнание за хода на процеса.

Липсват данни за периода, когато К. е пребивавал в Република Италия и кога е напуснал страната, но по-същественото е, че не се твърди той да е бил надлежно уведомен от компетентните власти, или да е узнал по друг начин за образуваното срещу него наказателно производство, поради което обявяването му за укриващ се от италианските власти вероятно удовлетворява изискванията на италианското законодателство за провеждане на задочно производство, но не съответства на изискванията на чл. 4а, §1 б. г от Рамково решение 2002/ 584/ ПВР на Съвета от 13.06.2002г. (чл.40 ал.2 т.4 от ЗЕЕЗА) за предаване на задочно осъдено лице. В тази връзка на основание чл.44 ал.4 от ЗЕЕЗА съдът изиска от издаващата държава допълнителна информация и гаранции, че при евентуално предаване на К., решението ще му бъде връчено лично веднага след предаването, както и че той ще бъде изрично уведомен за правото му на обжалване или ново разглеждане на делото с негово лично участие, при което делото може да бъде преразгледано по същество с представяне на нови доказателства и възможност за отмяна на първоначалния акт, както и за срока, в който исканото лице може да поиска обжалване или ново разглеждане. До приключване на съдебното следствие, въпреки изпратеното напомнително писмо и достатъчния срок, отговор не бе получен, поради което съдът приема, че Република

Италия не предоставя исканите гаранции по чл. 4а, §1 б. г от РР 2002/ 584/ ПВР (чл.40 ал.2 т.4 от ЗЕЕЗА).

При проверката на обстоятелствата по чл.52 от ЗЕЕЗА съдът констатира, че срещу исканото лице в Република България съществува висящо наказателно производство по НОХД № 3744/ 2022г. по описа на Районен съд-Бургас, намиращо се във фазата на съдебното следствие, за престъпление, различно от посочените в европейската заповед за арест, т.е. налице е основание за отлагане на предаването на лицето, съгласно предвиденото в чл.52 ал.1 от ЗЕЕЗА.

При така установените факти, настоящият съдебен състав прие, че по делото са налице предпоставките изпълнението на европейската заповед за арест да бъде отказано на основание чл.40 ал.2 т.4 от ЗЕЕЗА. Европейската заповед за арест е издадена за изпълнение на наказание „Лишаване от свобода” за срок от 5 години, наложено на исканото лице от италианския съд, постановено при съдебен процес, на който К. не се е явил лично. В заповедта за арест не се съдържа информация за спазване на условията по чл. 40 ал.2 т.1-т.4 от ЗЕЕЗА (чл. 4а, §1 б. а-г от Рамково решение 2002/ 584/ ПВР на Съвета от 13.06.2002г.относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки), и в частност на условието по чл.40 ал.2 т.4 от ЗЕЕЗА (чл. 4а, §1 б. г от Рамково решение 2002/ 584/ ПВР), изискващо решението да бъде връчено на лицето незабавно след неговото предаване, и то да бъде изрично уведомено за правото му на обжалване или ново разглеждане на делото с негово лично участие, при което делото може да бъде преразгледано по същество с представяне на нови доказателства и възможност за отмяна на първоначалния акт, както и за срока, в който исканото лице може да поиска обжалване или ново разглеждане. Отразеното в заповедта, че лицето може да получи отмяна на присъдата, ако докаже, че отсъствието му се е дължало на безвиновно незнание за хода на процеса, очевидно не съответства на гаранцията по чл. 4а, §1 б. г от Рамково решение 2002/ 584/ ПВР, която се прилага автоматично и не изисква лицето да доказва каквото и да е във връзка с неговото отсъствие на процеса. Следва изрично да се отбележи, че италианските власти от самото начало са били наясно, че К. е *** гражданин и има адрес в Република България, което е очевидно и от съдържанието на заповедта за арест, но по време на целия наказателен процес не са ангажирали неговото лично участие в производството, което са могли да сторят без усилие било чрез Европейска заповед за арест, или чрез Европейска заповед за разследване. Така на практика исканото лице е било лишено от възможността да участва лично в наказателното производство и да реализира правото си на защита, а по описания начин са ограничени правата му, установени в чл.8 и чл.9 от Директива (ЕС) 2016/343 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 година относно укрепването на някои аспекти на презумпцията за невиновност и на правото на лицата да присъстват на съдебния процес в наказателното производство, при липса и на гаранции, че при

евентуалното му предаване, К. ще разполага с правото да обжалва решението, или да поиска преразглеждане на делото с личното му участие и с възможност за ангажиране на нови доказателства.

При наличието на основанията за отказ по чл.40 ал.2 т.4 от ЗЕЕЗА, съдът намира за безпредметно да обсъжда основанията за отказ по чл.40 ал.1 т.4 от ЗЕЕЗА, както и основанията за отлагане изпълнението на заповедта по чл.52 ал.1 от ЗЕЕЗА, тъй като в тези случаи наложеното на исканото лице наказание следва да бъде изпълнено – в първия случай в Република България, а във втория случай предаването му на издалата заповедта държава членка само се отлага да приключване на наказателното производство в Република България. По делото е налице наложено ефективно наказание „Лишаване от свобода“, постановено в процес, на който исканото лице не е присъствало лично, като обжалването или преразглеждането на решението на Апелативния съд в гр.Рим с личното участие на К. е възможно само при предаване на лицето на италианските съдебни власти. Същевременно, Република Италия не предоставя гаранции, че при евентуално предаване на К. ще бъдат спазени правата му по чл. 4а, §1 б. г от Рамково решение 2002/ 584/ ПВР, както и тези по чл.8 и чл.9 от Директива (ЕС) 2016/343 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 година относно укрепването на някои аспекти на презумпцията за невиновност и на правото на лицата да присъстват на съдебния процес в наказателното производство. С оглед изложеното съдът приема, че решение № 22166/2016 R.G. - 5843/21, Второ наказателно отделение на Апелативния съд в гр. Рим, в сила от 18.03.2022 г., с което на *** гражданин С. К. е наложено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 5 години, е постановено при съществени нарушения на правото му на лично участие и на защита по делото, и при липса на надлежни гаранции за преодоляване на тези нарушения чрез обжалване или ново разглеждане на делото с личното му участие, поради което Европейската заповед за арест не следва да бъде изпълнена.

Така мотивиран, на основание чл.44 ал.7, във връзка с чл.40 ал.2 т.4 от ЗЕЕЗА, Окръжен съд – Бургас

РЕШИ:

О Т К А З В А изпълнение на Европейска заповед за арест № САТТ.PG.AGI/38/2022/AG, издадена на 28.06.2022 г. от Заместник главния прокурор в Апелативна прокуратура при Апелативен съд в гр. Рим, Република Италия, въз основа на съдебно решение № 22166/2016 R.G. - 5843/21, постановено от Второ наказателно отделение на Апелативния съд в гр. Рим, в сила от 18.03.2022 г., с която се иска предаване на *** гражданин С. Л. К. ЕГН *****, на италианските съдебни власти с цел изтърпяване на наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 5 години, наложено му с цитираното съдебно решение

На основание чл.53 ал.1 от ЗЕЕЗА незабавно да се уведоми издаващия орган – Заместник главния прокурор в Апелативна прокуратура при Апелативен съд в гр. Рим, Република Италия, за решението по издадената от него Европейска заповед за арест.

Заверени преписи от решението, след влизането му в сила, да се изпратят незабавно на Върховна касационна прокуратура и на Министерството на правосъдието на Република България.

Решението подлежи на обжалване и протестиране пред Апелативен съд – гр. Бургас в 5-дневен срок от обявяването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____